

El sol rural en la nova llei del territori

Aquesta tardor la Conselleria de Territori i Sostenibilitat ha endegat una sèrie de sessions participatives per difondre i debatre els eixos que han d'informar la redacció de la nova Llei del Territori de Catalunya, que pretén refundre i replantejar les principals normes urbanístiques del país.

Una de les sessions va ser dedicada a “espais oberts i el paisatge” nova denominació per allò que actualment es coneix com a “sòl no urbanitzable”. No cal dir que és una qüestió de la màxim importància per al medi rural de Catalunya

Heus ací unes puntualitzacions desordenades sobre la nova legislació urbanística en l'espai rural que oferim a la consideració dels nostres lectors.

1. És un pas endavant referir-se a aquests àmbits en positiu, perquè això pot significar que en el futur deixin de ser tractats com un calaix de sastre on el lema és la prohibició.
2. Cal tenir present que la legislació sectorial (forestal, agrícola, turisme, esport, etc.) a hores d'ara està molt desenvolupada i que, per tant, la nova llei ha d'evitar entrar en les qüestions que ja resol aquesta legislació.
3. Pensem que cal diferenciar clarament les àrees periurbanes del que és pròpiament rural. En aquest àmbit, fins ara, s'han aplicat moltes previsions que realment estaven pensades o provocades per l'activitat (i desordre) en aquelles àrees.
4. Cal veure la presència humana en el medi rural com un bé i com un objectiu a perseguir. La presència humana estable en l'àmbit rural (però la temporal també, perquè moltes vegades la precedeix i possibilita) és un element que propicia la riquesa i diversitat del país i, si compta amb les polítiques adequades, és un element positiu per a l'entorn.
5. Si volem que l'activitat agrícola i ramadera es potenciï, no es poden posar objectius inassolibles per a les construccions que fan possible aquesta activitat. Per tant, les consideracions estètiques no poden ocupar la posició preeminent que tenen ara.
6. Els catàlegs de masies són un instrument interessant i a mantenir, però insuficient perquè parteixen de la premissa de la congelació de la intervenció arquitectònica en el medi rural. Caldrà cercar noves fórmules que permetin l'edificació quan concorrin circumstàncies que la facin raonable.
7. El paisatge és el resultat de l'acció de la naturalesa i de l'activitat humana en cada moment. No és adequat, per tant, referir-s'hi com quelcom preexistent i immutable.
8. Tenim un país molt divers i no totes les solucions són extrapolables a tot arreu, Per això cal saludar positivament el reconeixement d'aquesta diversitat com a premissa de la regulació d'aquests espais.

9. També creiem que és positiu que el focus es posi en àrees més extenses que el municipi, sempre, però, que això no representi buidar de competències els ajuntaments i allunyar de l'administrat el dia a dia de la gestió urbanística.

Segons com es condueixi, el camí que s'emprèn pot representar una normativa més a afegir a les moltes que graviten sobre el medi rural, però també pot obrir un seguit de noves i interessants perspectives.